

dant Misforhold ikke finder Sted, idet de lavere Lønninger snarere ere stærkest procentvis forhøiede end de høiere. Der er derfor ingen Grund for Udvalget til at gjøre Modstand mod Forslaget, men man tiltræder Ministerens Forslag paa disse Punkter. Der er et Vædringsforslag under Nr. 26, der gaar ud paa et Lønningstilleg til Sysselmændene paa Færøerne. Udvalget har erkjendt, at der var Grunde til at give en saadan Forhøielse, efter som Embederne i de senere Aar var blevene overordentlig meget flettere, og efterat de Paagjældende navnlig kun undtagelsesvis have Jord, hvad de før har haft. For dem, der har Jord, er der ikke foreslaaet nogen Forhøielse. Man har nu ikke troet, at det var nødvendigt at gaa fuldt saa høit som Regjeringens Forslag og har derfor stillet et Underædringsforslag under Nr. 27, der ved en Trykfeil paa Listen er herført til § 21, men som hører til § 20, og som gaar ud paa en Nedsættelse af 400 Kroner, altsaa Forhøielsen bliver 1,200 i Stedet for 1,600 Kroner. Jeg antager ikke, at Ministeren vil modsætte sig denne mindre Nedsættelse, og saa vil den Sag være i Orden. Paa § 25 er der paa ny opstillet det samme Vædringsforslag, som blev udstemt ved anden Behandling, men Flertallets Stilling er her den samme som den Gang, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind derpaa, og det samme gjælder ogsaa en Del af de senere Forslag paa § 26, de er nemlig tiltraadt af Udvalget eller Gjengangere, og jeg behøver derfor ikke at omtale dem. Der er dog et, som jeg noget nærmere skal komme ind paa, og det er Nr. 134. Ministeren har der stillet det samme Forslag som tidligere men som denne Gang er tiltraadt af Mindretallet, forrige Gang var det slet ikke tiltraadt, nemlig om Identitetstegn til Søfolk. Ministeren har under Konferencen oplyst, at det ikke var hans Mening at ville tilveiebringe et Slags juridisk Bevis ved disse Tegn, og derved vilde ganske vist en meget væsentlig Fare ved dem være fjernet, men naar Flertallet ikke har tiltraadt Bevillingen, er det, fordi vi ikke føler os overbevist om Nytten deraf, idet de maaste i nogle Tilfælde ville kunne bruges til at oplyse den paagjældende forspundne eller døde Mands Identitet, men i mangfoldige Tilfælde kan give Anledning til Misforstaaelse og dog ikke kan faae nogen juridisk Betydning og altsaa ikke kunne spille nogen Rolle i Arvesager. Da Foranstaltningen altsaa kan volde en Del Fortræd — naar en Sømand f. Ex. forbytter eller bortkaster et saadant Mærke, og det kommer i en Andens Haand, saa kan der, naar den Anden findes med Mærket

paa, opstaa Rhytter, der kan give Anledning til megen Forvirring og Splid — har det forekommet Flertallet at være en saa tvivlsom Foranstaltning, at man ikke har troet at kunne tilraade den, navnlig da Nytten var forholdsvis ringe, og Ulemperne kunne blive langt større, end man kunde forudse. Der er ikke flere Vædringsforslag til dette Afnit, som jeg behøver at omtale.

Scharling: Jeg skal i Henhold til, hvad jeg før udtalte, ikke berøre Vædringsforslagene under Nr. 19, 130 og 133, da det jo kun er Gjengangere fra sidst, og jeg skal kun med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 21: „Dagpenge til Udførelsescheferne og disses Fuldmægtige“ bemærke, at det fremdeles forekommer Mindretallet, at Billighed i høi Grad taler for dette Forslag, der, saavidt vi kunne skjønne, er i god Samklang med, hvad Thiugter paa andre Omraader gjentagne Gange har vedtaget ved forskellige Kontorholdslove. Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 18 skal jeg ikke komme ind paa Realiteten deraf, men kun bemærke, at det forekommer mig at være under dette Things Værdighed, naar det ved 2den Behandling har tillagt en Person Understøttelse, da ved 3die Behandling at fratage ham den igjen. Endelig skal jeg med Hensyn til Forslaget om Identitetsmærker bemærke, at de Betsænkkeligheder, som Mindretallet lige som Flertallet havde, da det først kom frem, ere blevene bortryddede ved de Forklaringer, der ere givne af Justitsministeren, og at vi ikke kunne tillægge de Betyrninger stor Vægt, som udtaltes af den ærede Ordfører, om, at der kunde betrygtes Misligheder ved Betsættelsen af disse Identitetstegn. For os staar det, som om Nytten og Fordelen derved dog overveiede de mulige Ulemper, der kunde være knyttede dertil.

R. Nielsen: Jeg ønsker kun paa egne og Medforslagsstilleres Vegne med et Par Ord at omtale vort Vædringsforslag under Nr. 18. Jeg skal til Mindretallets ærede Ordfører (Scharling) bemærke, at der ikke er noget Underligt i, at vi atter stiller dette Forslag, det ligger i den eiendommelige Afstemning, som forelaa ved 2den Behandling, idet vi den Gang ikke kunde faae den Afstemning, som vi ønskede. Vi kunde kun opnaa en Afstemning til at nedsætte Beløbet, men kunde ikke komme til Afstemning, om der skulde gives Noget eller ikke. Det er imidlertid vor Opfattelse, at den Understøttelse, der er Tale om at give, kan vi efter Alt, hvad der er gaaet forud, ikke være